

SPOMINKI-EMLÉKEK

Sastavljen na 50. obljetnicu Koljnofskih tamburašev- A Kópházi tamburások fennállásának 50. évfordulójára ..

27. septembar 2025. Ijeta

Početki - Kezdetek

Iz spominkov Franje Pajrića - Payrits Ferenc emlékeiből

Kad su 1963. ljeta trajstofski tamburaši prvi put nastupili u Koljnofu onda smo čuli prvi put tamburašku muziku. Onda se je rodila ideja i želja da ćemo osnivati vlašći tamburaški orkestar. Direktor škole Adalbert Kuzmić i peljač grupe Alfons Kornfeind su se počeli razgovarati o mogućnosti s Franjom Pajrićem. Kada su za ljeto dan 1964. ljeta Koljnofci s ministarskom dozvolom mogli uvratiti poziv su se dogovorili, da ćeđu Koljnofci dobiti prenošene tambure. Imali su dozvolu da ove instrumente znaju preuzeti pomoću Demokratskoga Saveza Južnih Slavenov. Nedjelu dopodne bi preuzeли instrumente na granici ali nažalost smo dobili subotu telefonski poziv da je preuzimanje instrumentov zabranjeno. Za objašnjenje su dali to, da od kapalistov ne smimo preuzeti instrumente. Ministarstvo nam je poslalo deset tisuć forintov, ali nažalost smo kupili bubanj i elektronske instrumente.

Franjo Pajrić nije odustao od svoje nakane. Nagovorio je Adalberta Kuzmića, da ki od njih donese k nam tambure. Ali ni ovo nije uspilo.

Oko 1974-1975. ljeta smo počeli kupovati instrumente jednoga za drugim. Janos Szallmer je počeo s probanjem. 1977. ljeta, kad su Koljnofci prvi put išli u Buševac u tadašnju Jugoslaviju se je Franjo Pajrić upoznao s Antunom Tunom Barićem. Ov susret je bio sudbonosan za Koljnofce. Od toga časa se je ostvarilo kvalitetno djelovanje tamburaškoga orkestra. On je došao k nam na deset ili četrnaest dan. Onda smo počeli intenzivno probati. Jako teško je to bilo, o tomu bi mogli čuda ča povidati tamburaši. Svaki put kad je došao za plaću, su mu mjesto plaće besplatno

popravili Koljnofci Franjo Grubić Hampa i Martin Grubić Dore njegov stari Wartburg. Nove tambure smo dostali pomoću žene ka je djelala u Zagrebu u Ministarstvu kulture. Ona je u Buševac poslala pineze a Tuna je naručio instrumente, a kad su njevi kazalištarci došli na nastup u Veliku Kanižu su je sa sobom zeli. Franjo Pajrić je išao po nje sa svojim Wartburgom. To je bilo osam instrumentov. Kako nam je povidao je onda bila tako velika magla da ništ nije video na putu. Potom se je Janos Szallmer pomoću tadašnjega peljača sela Franje Grubića zaposlio na općini kot administrator. Ova dob tamburanja je durala do 1994. Ljeta, kada je Janos Szallmer završio svoje djelovanje u Koljnofu. (Ovo je posebna priča). Potom su tamburaši u daljnji dvi ljeti kanili opstati. Jedno vrime su Pišta Pajrić a potom Zoltan Kiss i Geza Volgyi peljali tamburaše ali to je bilo svaki put neuspješno. Nijedan nije mogao preuzeti mjesto Janosa Szallmera. Hrvatstvo se polako assimilira u našem selu. Moguće tambura pomaže u tomu, da očuvamo svoj identitet i daje svim doseđenikom u selu veselje. S tim da ju upoznaju i zavolu znamo čuvati i dalje dati našim potomcima.

Amikor 1963-ban a trausdorfi tamburazene kar Kópházán járt és először hallhattak a kópháziak tamburaszót, akkor született meg a gondolat és a vágy egy

saját zenekar étrehozására. Adalbert Kuzmich iskolaigazgató és Alfons Kornfeind a csoport vezetőivel és Payrits Ferenc cel kezdett el beszélgetni a lehetőségekről. A következő évben, 1964-ben, amikor a kópházi kultúrcsoport miniszteriumi engedéllyel viszonozta a trausdorfiak szereplését, szülegett egy egyezség, hogy használt hangszeret kapna a falu. Megvolt az engedély arra, hogy a Magyarországi Délszlávok Szövetségén keresztül ezeket a hangszeret átvehetjük. Vasárnap délelőttre volt megbeszélve a találkozó a soproni határon a hangszeret átvételére, de sajnos előző nap, szombaton kaptunk egy telefonhívást és megtiltották az átvételt. Az ürügy az volt, hogy a kapitalistáktól semmilyen hangszeret nem vehetünk át. Ekkor a miniszteriumból küldött 10.000 Ft-on sajnos dobot és elektromos hangszeret vásároltak. Payrits Ferenc nem adta fel. Megbízta Adalbert Kuzmich iskolaigazgató urat, hogy szerezze be a hangszeret és valaki hozza be őket a határon Kópházára. De ebből sajnos semmi sem lett. 1974-75 körül egyenként kezdtük vásárolni a hangszeret, Szallmer Jánossal teljesen tudatlanul kezdetleges formában elkezdődtek az első próbák. 1977-ben, amikor a kópházi kultúresport először ment Jugoszláviába, Buševacbe, Payrits Ferenc ott találkozott Antun Tuna Barićsal. Ez egy sorsfordító találkozás volt, innentől számolha-

tjuk a zenekarunk minőségi felfelvését. Többször eljött hozzánk 10-14 napra. Akkor kezdődtek el a valódi próbák. Nagyon nehéz volt, erről mesélhetnének az akkori tamburások. minden alkalommal, amikor jött, a fizetsége az volt, hogy a kocsiját, egy öreg Wartburgot kellett felújítani. Ebben sokat segítettek Grubits Ferenc (Hampa) és Grubits Márton (Dőre).

Új tamburákat a zágrábi Művelődési Minisztériumban dolgozó hölgy segítségével tudtunk beszerezni. Ő Buševacbe küldött pénzt, Tuna megrendelte a hangszeret és a színjátszókör nagykanizsai szereplése során elhozták magukkal őket. Payrits Ferenc ment a Wartburgjával érte, 8 új tamburáról volt szó. Ahogy meséli,akkora köd volt, hogy még életében nem élt meg ekkorát. Ezután Grubits Ferenc tanácselnök segítségével Szallmer János a hivatalban helyezkedett el adminisztrátori munkakörben. A tamburázásnak ez a korszaka 1994-ig tartott, ekkor Szallmer János befejezte a tamburaoktatást Kópházán (Ez egy külön történet). Ezt követően két évig a régi tagokkal próbált fennmaradni a zenekar. Egy darabig Payrits István aztán Kiss Zoltán majd Völgyi Géza vezetésével, de ezek a próbálkozások rendre kudarcba fulladtak. Senki sem tudta átvenni Szallmer János helyét.

Sajnos a horvátság lassan teljesen asszimilálódik községünkben. Talán a tambura segít egy kicsit megőrizni az identitásunkat és ad egy kis ízelítőt az ideköltözöknek hagyományainkból. S talán ez által megszeretik az azokat és a nyelvet is tovább tudjuk örökíteni az utókornak.

Osnivanje novoga tamburaškoga sastava

Riči Geze Volgyija predsjednika Koljnofskoga hrvatskoga društva povodom jubileja- A Kópházi Horvát Egyesület elnökének Völgyi Gézának gondolatai a jubileummal kapcsolatban.

Kad je Janoš Szallmer (Foxi) 1994. završio svoje djelovanje s tamburaškom grupom ka je počela svoje djelovanje 1975. Ijeta, su tamburaši ki su ostali prez voditelja tražili rješenje za ovu situaciju. Dvi ljeta dugo su tako funkcionirali da su mladi tamburaši Pišta Pajrić i Zoltan Kiss pokusili biti voditelji grupe. Nažalost ovi pokušaji nisu bili uspješni kad stariji svirači nisu akceptirali mlađe voditelje i činilo se je da će se tamburaški sastav kompletno raspasti. Na ovo reagirajući Franjo Pajrić učitelj, direktor naše osnovne škole, je ponovo uzeo u ruke posao, i poiskao mene 1996. Ijeta i pitao bi li imao volje početi u školi učiti dicu na tamburi. Velik izazov je to bio za mene, kad sam djelao u Austriji i zapravo nisam imao muzičku izobrazbu, zvana da sam bio tamburaš. S velikom motivacijom i elanom sam počeo rad sa školskom dicom. Prošao sam četire put na Školu folklora u Hrvatsku da bi po mogućnosti osvojio najbolje znanje za vodjenje grupe. Koljnofsko hrvatsko društvo i Hrvatska samouprava je s punim elanom podupirala naš rad. Kupili su nove tambure i finansirali su naše nastupe. Važno je spomenuti, da smo čuda instrumentov dostali iz buševečke škole. Od 2001. ljeta smo upeljali u školi učenje tambure u 4. 5. i 6. razredu obavezno a zatim dobrovoljno. Znamo izjaviti, da je ovo bio velik korak u tamburaškom životu sela. Oktobra 2004. ljeta na tamburaškom festivalu u Murskom Kresturu je stalo 30 tamburašev na pozornici. Velika pomoć nam je bila da su Gyula Grubić, Zoltan Fung, i Dr. Franjo Pajrić stali uz nas i prva najteža ljeta su nam pomogli. Svaki ki je išao u našu školu je imao priliku da

svira na tamburi. Jako čuda skupnih nastupov i doživljajev smo imali. Ovo je trajalo do 2015. ljeta kada sam i ja završio i predao tamburaše mlađomu talentiranomu sviraču Zoltanu Korlathu da vodi dalje grupu. U ovoj grupi sviraju stari i mlađi tamburaši skupa. Veže je ljubav prema tamburaškoj muziki. Jako sam veseo, da i ja morem s njimi skupa igrati i biti dalje sudionik koljnofske tamburaške priče. Jako sam gizdav na to, da ovo ljeto imamo priliku slaviti 50. obljetnicu postojanja. U medjuvrimenu su naš podmladak učili Zoltan Korlath, Ingrid Klemenčić, Sabina Balogh iz Unde a sada vodi omladinsku grupu Silvana Pajrić. Biti tamburaš, plesač, član pjevačkoga zbora uopće biti dio bilo kakove zajednice uvijek je već nego cilj te zajednice. Zato nam je važno, da našoj dici dajemo alternativu i putokaz za život, pokazati njim takov način života ki je pun vridnosti. U današnjem svitu kada imaju mlađi jako puno ponude, prik osobnih susretov ili socijalnih mriž - iskrene i med njimi i jako čuda štetnih ponudov- mora nam biti važno, da mlađi nosu u sebi takove vridnosti ke po-

mažu njim, da znaju razlikovati čemerno od dobrog. Uz očuvanje hrvatskoga jezika i kulture, ovo je naš najvažniji cilj.

Mikor Szallmer János (Foxi) 1994-ben befejezte munkásságát a tamburazenekarral, amely 1975-ben alakult, a vezető nélküli tamburások megoldást kerestek erre a szituációra. Két évig úgy müködtek, hogy két fiatal tamburás: Payrits Pista és Kiss Zoltán próbálták vezetni a zenekart. Sajnos ezek a próbálkozások kudarcba fulladtak, mert az idősebb zenészek nem fogadták el a fiatalabb vezetőket és úgy alakult, hogy szétesik a zenekar. Erre reagált Payrits Ferenc akkori iskolai igazgató. 1996-ban megkeresett és megkérdezte lenne-e kedvem az iskolás gyerekekkel tanítani. Ez nagy kihívás volt számomra, mert Ausztriában dolgoztam, nem volt zenei képesítésem csak annyi, hogy tamburás voltam. Motíváltan kezdtem az oktatást. Négy alkalommal voltam Horvátországban a Folklór iskolában, hogy megkapjam azt a tudást, ami a gyerekkel oktatásához szükséges. A Kópházi Horvát Egyesület és a Kópházi Horvát Nemzetiségi Önkormányzat teljes mértékben támogatott minket. Új hangszeret vásároltak és finanszírozták fellépéseinket. Fontos meglemlítenünk, hogy sok hangszer kaptunk a buseveci testvériskolánktól. 2001-től bevezettük az iskolában a tamburaoktatást heti egy órában kötelező jelleggel 4. 5. és 6. osztályban, utána pedig önkéntesen. Kijelenthetjük, hogy ez nagy lépés volt a tamburazene életében Kópházán. 2004. októberében már közel 30 gyerek ált a színpadon Murakeresztrón.

Nagy segítségünkre volt Gribits Gyula, Fung Zoltán és dr. Payrits Ferenc. minden tanulónak lehetősége volt hangszeren játszani. Nagyon sok közös élményünk és fellépésünk volt. Ez 2015-ig tartott, amikor átadtam a vezetést a fiatal és tehetséges Korláth Zoltánnak. Ebben a formációban zenélnek a fiatalok és az idősebbek is. A tamburazene szeretete motiválja őket. Örülök, hogy velük együtt játszhatok és részese lehetek továbbra is a kópházi tamburás mesének. Időközben az utánpótlást Korláth Zoltán, Klementits Ingrid, az undi Balogh Szabina tanította, a csoportot jelelneg Payrits Silvana vezeti. Tagja lenni a tamburazenekarnak, tánccsoportnak, énekkarnak több, mint célja egy közösségen. Ezért fontos, hogy gyermekinknek alternatívát és utat mutassunk az élethez. A mai időben mikor rengeteg lehetősége van- sajnos néha ártóak- fontos kell lennie számunkra, hogy azok a fiatalok, akik ilyen értékekkel rendelkeznek, tudjanak különbséget tenni a rossz és a jó között. A horvát nyelv és a kultúra megőrzése mellett ez lenne a célunk.

Trajštofski tamburaši iz Austrije pod peljanjem Adalberta Kuzmića su nastupili kod nas 1963. ljeta. A darázsfalvi tamburások Ausztriából Adalbert Kuzmich vezetésével felléptek nálunk 1963-ban.

Nastup u Osijeku na Tamburaškom festivalu 1987. ljeta. A tamb

Tamburašice na Petefijevom trgu. Tamburások a Petőfi téren.

Nastup kod spomenika doseljenja Hrvatov 1983. ljeta. Fellépés a horvátok letelepedésének emlékművénél 1983-ban..

Zahvaljujući dobrim vezam su Koljnofski tamburaši imali mo Kapcsolatainknak köszönhetően több alkalommal felléptek külf

početak -

urások fellépése 1987-ben az eszéki Tambura fesztiválon.

- kezdetek

gućnosti nastupiti i u inozemstvu tako i u Klimpuhu 1982. Ijeta. földön is. 1982-ben Kelénpatakon vendégeskedtek.

Voditelji tamburašev Koljnofac János Szallmer i Antun Tuna Barić iz Jugoslavije. A tamburazene kar vezetői Szallmer János és Antun Tuna Barić Jugoszláviából.

Nastup 19. decembra 1982. Ijeta u Horpaču. 1982. december 19-én felléptek a sopronhorpácsi Művelődési házban.

Sviranje u nekadašnjem restoranu Club Stolz. Örömzenélés a néhai Club Stolz étteremben.

Povodom Dana mladine 1990. ljeta. Az 1990-ben megtartott Dan-

Niti Balaton nije nas mogao zaustaviti. Még a Balaton sem állíthatott meg minket.

Koljnofski tamburaši su nastupili 1993. ljeta u Vedešinu. A Kópházi tamburások fellépése 1993-ban Hidegségen.

S radošcu smo pratili s tamburom nastupe Pjevačkoga Örömmel kísértük tamburával a H

početak -

mladine rendezvényen.

- kezdetek

zbora Hrvatskoga kluba čemu smo se svenek jako veselili.
orvát klub énekkarának fellépéseiit is.

Uvijek je bilo veselo u našem društvu. Mindig vidámság volt a mi közösségekben.

Nastupili smo na seoski programi, festivali kade su Koljnofski tamburaši bili uvijek s velikim aplauzom primljeni. Rendsze-
resen felléptünk a falunkban megrendezésre kerülő rendez-
vényeken, fesztiválokon ahol a Kópházi tamburásokat vastap-
ssal fogadták.

Mali tamburaši vježbaju u prostoriji Hrvatskoga kluba s Gezom Völgyijem ml. A kis tamburások megkezdték a próbákat az akkorai Horvát klub termében Völgyi Géza vezetésével.

Na kvalifikaciji u Fertőszentmiklósu 2018. ljeta. Fertőszentmiklós

Na festivalu Cvrčak 2009. ljeta. Fellépés a Cvrčak fesztiválon 2009-ben Kópházán.

Na predaji obnovljene Liječničke ordinacije. Fellépés a felújított orvosi rendelő átadásán.

Novi početak

Na koljnofskoj granici smo pozdravili ulazak Madjarske u Euregion Magyarország Európai Únióhoz való csatlakozását 2004. május

son az Aranypáva Népzenei minősítésen 2018-ban.

- Új kezdetek

ropsku uniju 1. maja 2004. ljeta. A kópházi határon köszöntöttük 1-jén.

Vlado Smijanić iz Hrvatske je snimio prvi nosač zvuka Koljnofskih tamburašev Snočka mi se j... 2004. ljeta. Smijanić Vlado Horvátországból vette fel a Kópházi tamburások első CD-jét 2004-ben.

Dobru suradnju imamo s različnimi drugimi tamburaški sastavi, tako i sa Šopronskimi tamburaši s kimi redovito i nastupamo. Jó kapcsolatot ápolunk más tamburazenekarokkal is így például a Soproni tamburásokkal, akikkel közös fellépéseink is vannak.

Voditelji tamburašev- Tamburacsoport vezetők

Szallmer János (1975-1994)

Kiss Zoltán-Payrits István (1994-1996)

ifj. Völgyi Géza
(1994-2015)

Korláth Zoltán
(2015-)

Klemensits Ingrid
(mali tamburaši)
(2023-2024)

Payrits Silvana
(mali tamburaši)
(2024-)

Voditelji taborov- Tábor vezetők

Stevo Borić

Dražen Šojić

Damir Mihovec Miki

Tibor Büñ

Tomislav Mihovec

Mario Zbiljski

Danijel Rožanković

Martin Durbek

Koljnof i tambura

Pred pedeset ljet smo te ovde strefili
Inštrumenat pred tim nam nepoznat
Na prve zvuke se va te jako zaljubili
I čuda svega o tebi morali smo doznačati

Generacije igrale su na tvoji žica
Va veselji i va tugi bila si nam blizu
Va prste znatiželjno gledala su dica
I nigdar se naši ljudi na te tužili nisu

Tuna, Öcsi, Stevo, Miki i Marinko
Kuštra, Albi, Vlado, Zvonko pa i Geza
Pišta, Grga, Zoli, Feri, Luka i naš Marko
Dobra vibracija tajnovita i čudna veza

Buševec, Gračani, Markuševac, Našice
Skoro sam pozabil našeg Dragana ime
Ex Panonija, Jerry, Srčeki sve do Mitrovice
Prima basprim, čelo, bas, bugarija i rime

Nosila si dobre glase Koljnofa va svit
Festivali i turneje brat uz brata bit
Dala si nam tamburica povod pohodit
Poznanike prijatelje sve za se zadobit

Naučila nas i prez notov na uho svirat
Va burni časi duši svojoj dati malo mira
Serenade na rođendan nujno žice dirat
Kada mol i dur svakom od nas srce dira

Pol stoljeća uz nas hrvatstvo nam branila
Da si jezik očuvamo batrila nas vas čas
Učitelj te doprimil i branit će te moćna sila
Hvala ti za sve zasluge zaigrat nam i noćas

Koljnof i tambura kot no brat i sestrica
Gizdavo glušu po placa naše stare koljnofske
Molimo da te va ruke zamju i naša dičica
Uz zagovor naše Majke Božje Lovretanske

Jubilara pozdraviti i njega slaviti,
s ljubitelji tambure se tomu pridružiti,
do sada smo čuli u selu ovo glazbalo,
ča je svim nam Koljnofcem veselje dalo!

Tamburaše poslušati i s njimi se dičiti,
Njev aldov i trud od početka poštivati,
To je njih u ovih pedeset ljet veselilo.
A to veselje se je daleko dočulo!

Vihore i vjetre su morali i oni preživiti,
Nove orkestre nanovič na noge postaviti,
To je svenek i neočekivano hrabro uspilo,
Tamburaško srce je od toga veselja kucalo!

Tamburázni, szerepelni jó érzés volt mindig,
Kulturánkat, énekeinket így megőrizve végig,
Boldogam, alázattal falunk hírnevé öregbítettük,
Több országban ezért elismertek is lettünk.

Szorgalmunk eredménye megmarad jó ideig,
A tamburát szeretjük és tiszteljük a végsőkig.
A dicséreteket és az elismeréseket szívesen vettük
Munkánk gyümölcsét büszkén az asztalra tettük.

Lépésről-lépésre mentünk az úton egész mostanáig,
A jövő nemzedékének kinevelése a célunk még sokáig,
Hogy ez megvalósul és sikerül azt eddig is hittük
A virágzó kulturális életet együtt közösen remélük.

Na B strani našega djelovanja čemo sve dalje peljati,
Tamburašku muziku s vami skupa u selu uživati
Az alapok letételét vezetőink irányításával elvégeztük
Az utánpótlás kinevelését fő feladatunknak kitűztük

Svim peljačem se moramo tisućkrat zahvaliti,
Za njeno djelo Črnoj Madoni u molitvi hvalu dati,
A jubileumi programot szeretettel megterveztük,
Fáklyavivő feladatunkat méltóan véghezvittük.

dr. Franjo Pajrić

Ingrid Klemenčić

Koljnofske tamburaške grupe- Kópházi tamburacsoportok

Koljnofski tamburaši 1995. ljeta

Goranci

Levanda band

Štrabanci

Bondersölj

Mješanci

Lipotice

Grupa Rouge

WhatsupCi

Tamburaši bez imena

Najmanji tamburaši

Mali tamburaši

Pisali su o nami... Rólunk írták...

Jačke iz Koljnofa na CD-u

Svenek nam je dragi ako se na muzičkoj sceni pojavi neki novi nosač zvuka jer to vik znamenjuje da je nešto dovrano do kvaliteta, da neke razine savršenosti, što je moguće, i a potom je pokazati drugim, publiki, narodu i svim tim ki će to naravno rado zeti. U Koljnofu se jak složalaže za kulturu, obnovu tradicije, otkrivanje vrednosti. Tako su se ju prosloga jela rasinli glasni da aktivisti spomenutog naselja pripravljaju se na veliki projekt, name, znova su sastavili bogati, a znamda i najlipi običaj svojega sela: Koljnofski pir, koji je od onda doživio i bezbrojne reprize na izbornim mjestima. Međutim, zalađa su se pobrinuli i za to da orijaški naprotiv i trud i marljost se ne zgublja samo u triku nego da se spektakl bude ovejkovan i na DVD-u, i na CD-u. U izdavaču Koljnofskog hrvatskog društva ju nekoliko mjesec prije je ugledao svilo dana glazbeni produkt pod naslovom *Snoć sam se* ... Jačke iz Koljnofa. Na toj ploči moremo čuti sve skupa 18 jačaka, u interpretaciji mlađanoga zboru, ili mlađe ter odnosno ženske klape, u pratinji tamburaškoga sastava, pod pejanjem Geze Völgija. Kako izdržavati smanjenoj, slušatelju u prospektu ploče (sa slikama, teksti jačaka) „spomeni se da je u njoj zgrustano 500 godina muzike, ritma, melodija, riči ... Iz nje ti govorila daleka prošlost, o radosti, hugi, veselju, žalosti, ljubavi, fantanju, muki, ali i o iskrivenoj vjeri ... O vjen togu čovjeka ki je pred jačom silom morao ostaviti

-Tihomir
Foto: Petar Tyran

svoje najvirdnije, svoj zavijaj, svoj dom, svoje gore i paše i započeti opet ispočetka. Zazilili se na ovom mjestu i opet sanjati o lipom žiku ...“ Cijeli snimljeni materijal je osnovni dio spomenute predstave Koljnofski pir i pravda je užik za srce i uši. Neke odne naveđene pjesme, naravno, se jaču i drugi kraj Gradišća, nego s drugom melodijom, tekstrom ili čisto drugačijem izgovorom kot u Koljnofu, npr. *Snoć kasno sam stala, Snoć sam se šetal ja, Sedam jeft je minula, Kad se većer zaškun,* Va zelenoj gori, ali i za to je iznimni pokušaj ova svabđena privjencica Koljnofcev. Svaka je pjesma do podrobnosti izrađena, izvodjaci su se pobrinuli i za to da orijaški naprotiv i trud i marljost se ne zgublja samo u triku nego da se spektakl bude ovejkovan i na DVD-u, i na CD-u. U izdavaču Koljnofskog hrvatskog društva ju nekoliko mjesec prije je ugledao svilo dana glazbeni produkt pod naslovom *Snoć sam se* ... Jačke iz Koljnofa. Na toj ploči moremo čuti sve skupa 18 jačaka, u interpretaciji mlađanoga zboru, ili mlađe ter odnosno ženske klape, u pratinji tamburaškoga sastava, pod pejanjem Geze Völgija. Kako izdržavati smanjenoj, slušatelju u prospektu ploče (sa slikama, teksti jačaka) „spomeni se da je u njoj zgrustano 500 godina muzike, ritma, melodija, riči ... Iz nje ti govorila daleka prošlost, o radosti, hugi, veselju, žalosti, ljubavi, fantanju, muki, ali i o iskrivenoj vjeri ... O vjen togu čovjeka ki je pred jačom silom morao ostaviti

Iz 450-godišnjeg Koljnofa

Putujući agent glazbene kulture

Ivan Salmer i Antun Tuna Baric

Nije rijedak slučaj u Koljnofu da je u predstavu tamburaškog kluba i u slavljeničkim učinkovima tamburaška misija. Orkestar zatvara dva tri minuta pri prestoni, natim ponovo nastupa isto to — pa opet stanku. Ako je preuze slavljeno otvorenje, u tijeku između dvije svirke može se razbrati i to da neko nesto objašnjava, on je voda orkestra, i onda uvježbava neki nov komad sa uvođenjem 17 tamburova.

„Sada“ — to je ujek kada se ima za to vremena otako postoji koljnofski tamburaški orkestar. Ali nedavno, u drugoj polovini svijeha, u stanaru je doprijeo na ulici druge, dobitnik nagrada za najbolju tamburašku skupinu u po izgledu orkestra: Vlaščići glazbeni i po izgledu nešto manji od njih. Ali su koljnofski tamburaši, Antun Tuna Baric, pravnik zagrebačke Koncertne dvorane „Vatroslav Lisinski“. Dolaskom opere svojim Koljnofcima — molida omi i deveti put — da provjeljuju i njima nekoliko novih komada.

— Test da Voda koncertna dvorana glazbeni ustanova, ali kakve nevi imate vi kao pravnik s tamburama? — pitam ga začuđeno.

— Druga godina smo radio kao profesionalni glazbenici u menadžmentu „Ladice“, odgovara Tuna Baric.

Dakle vjerojatno putuješ i našeg ponosnog kozarca, Antunu Kriškoviću. Fašek imenadžer koji je se povrtevrem takoder igrao u „Ladici“?

— O da, mudam se da bismo se

note nisu znali. Trebalо je tragati za kontaktnim kopom ne predstavom, nego za vlastitim kontaktima od nekakvog smatrača brada. Ali su koljnofski tamburaši imali odobrenje i istražnici, marljivo su dozadili na vježbi i nikada se nije dogodilo da je bilo koji instrument neko „prazan“ bez čovjeka za sobom.

Naravno, između dva dolaska Tuna Barica stalno je vježbalo u

Ovi su onda još samo recitalatori i plesovi, ali kada mala poslijepodne, vjernici će opti i tamburashki u ruke. Djeca koja vidišmo na slici (Ivana Tunić, Milica Vida, Natallija Grubić, Džula Egrić, Norko Plešić, Žanet Begović i Bea Kwean) su na nedavnoj svjetskoj vježbi u koljnofskom vrtu na svjetskom međunarodnom koljnofskom hrvatskom surđenju prekrasno izveli dramatiziranu počku primjeljku „Jukas i Haric“.

Koljnofski tamburaški orkestar

Ivan Salmer

Po jako dugom vrimenu, 15. oktobra 1975. ljeta, osnovao se je u Koljnofu prvi tamburaški orkestar.

Starci želja je to bila svih onih, ki su zili odgovorni za kulturno delo i arhodnosne manjnine u zapadnom kraju Jjarske.

Cilj je bio, da se naše jačke sačuvaju, a tomu je važno i to, da se jačke pratu s muzikom.

Ciani su bili ondašnji školari

Malu crkvu na sredini sela

osnovne škole, ke je učio Ivan Salmer, rukovodilac sadašnjeg tamburaškoga orkestra. Pokidob tamburaška glazba nije imala tradiciju, početak bio je težak.

Na početku smo imali sedam instrumentova (jako malo) ali polako se je povećao broj tamburova.

U djelu je onda počela ozbiljna promjena, kad je orkestar dobio stručnu pomoć od stručnjaka iz Zagreba, gospodina Antuna Tuna Barica. S njegovom pomoćom se je našao taj put po kom se još i sada hodi.

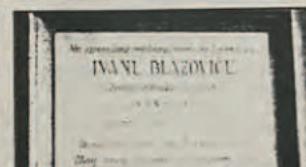
No velika pomoć je bila kad smo za poklon dostali šest novih tamburov iz Jugoslavije, tako nam je bilo moguće, da svaki član zame domom tambure zbog vježbanja.

Ciani orkestra su i danas još mladi — od 13 do 32 ljeta — a najti čete med njimi školare, osnovne škole, srđnjoškoice isto kot i djelače.

Važan zadatak je, da potpomognemo obrazovanje mladine. Do sada smo naučili četiri generacije — ka ju sviraju skupa — a sad se uči peta u koju su školari petoga razreda.

U tamburaju nam je cilj, da gajimo gradišćanske narodne jačke i da sviramo jačke i plese narodov Jugoslavije.

U repertoaru imamo oko 160 jačaka i plesova, veći dio gradišćansko-hrvatske i

Spomen-ploča na stijeni hodočasnika, crkve

onda slavonske, makedonske, dalmatinske i naravno i madjarske čardase.

No sviramo samo stalne muzičke bloke na nastupi, ke pak prominjemo, ponovimo.

U životu tamburaškoga orkestra bilo je čuda nastupov, najveć u Koljnofu ali i drugid.

Jedan od najvažnijih nastupov je bio u Mohaću na smotri narodnih orkestrov, 1980. ljeta, za tim 1981. ljeta, kad je bila Narodnomuzička Smotra Madjarskoga Radia u Bekeščabi. Na ovi nastupi smo uspješno zastupali Gradišćanske Hrvate. Izvan ovih nastupova smo nastupili već kratko na razni smotri u Ugarskoj, bili smo vec puti u Jugoslaviju i Austriju, a snimila nas je i Pečuška televizija.

Važno je, da se to djelo nastavi jer ova mala grana našega hrasta je zaposlena da cvate na njoj hrvatska je muzika, jačka a kroz nju i naš jezik.

K ljetu ćemo imati 10-letnji jubilej našega osnivanja, ča dokazuje da ovo djelo, ova muzika, ima budućnost u gajenju gradišćansko-hrvatske narodne kulture.

Kópházi tamburások

Úde zenei színfolt a vasárnap elbő közbén a Radioton-lemezek bemutatása a rádióban. Az éter hullámain linyenkor megszólalnak azok a sikeres komoly- és népzenei felvetelek, melyek a legsikeresebbnek minősítésekkel az elmúlt évek mezzinkindásában.

Az elmúlt vasárnap vidiékünk egyik népzenei együttese, a kópházi tamburások mutatkozott be a mikrofon előtt. Gratulálunk a felvételhez és a rádiószereléshez, hiszen, ahogyan a műsor bizonyította is, a pergő, önéledt, összeszokott játszék, a tiszta éneklés, képzettség jellemzi az együttest. Emellett pedig a horvát népzene művészeti megformálását, valamint a hagyományőrzést is vállalják...

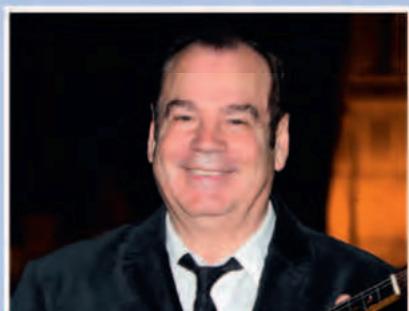
Naši nosači zvuka - CD kiadványaink:

Poslušajte naše jačke na YouTube kanalu a pjesmu Zelena lipa na ovom priloženom QR kodu. A számok meghallgathatók a YouTube csatornán, itt pedig a mellékelt QR kód segítségével a Zelena lipa ének.

Naše djelovanje su potpomagali- munkánkat segítették:

Jerry Grchevich

Tamburaški sastav Sijet

Tamburaši grupe Ex pannonia

Attila Kustra i Joci Kovacs
su pomogli i u tabori

Marinko Katulić

Podupirali su nas/ Támogatóink:

// HVALA NA VAŠOJ POTPORI-KÖSZÖNÜK A TÁMOGATÁSUKAT

Impressum:

Izdavač/Kiadó: Koljnofsko hrvatsko društvo - Kópházi Horvát Egyesület,

Kópháza (Fő utca 15)

Odgovorni urednik/ Felelős

szerkesztő: ifj. Völgyi Géza,

predsjednik društva - az egyesület

elnöke

Tehnički urednik/ Technikai

szerkesztő: Klemensits Ingrid

// FOLKLORNA GRUPA KOLJNOF SRDAČNO ČEKA SVAKOGA!- A KÓPHÁZI FOLKLÓRCOPORT SZERETTEL VÁR MINDENKIT!